

891.99 Ա
Ա-65

ԱՀԿԱՆ

ԱՄՐԱՊՈՒ

Դիմիտրով՝ Խոս. Հայոցը

ՊԵՏՉՐԱԾ * ՅԵՐԵՎԱՆ

27 .08.2013

6854

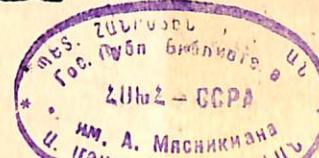
ԹԵՏՎԱՆ Նº 1545
ՀՐԱՄԱՆԱԳՐԻ ՊԱՍ.
Նº 1220 ԳՐԱԴԱՐԱՆԸ
Նº 6225 (Ձ) ՏԱՐԱՆ 1000

8881.935

Ա-65

այ.

1470
100/
326.66

Ամառվա շոգ որվա մեկում,
 Քաղաքի նեղ փողոցներով
 Պիոներական վաշտն եր անցնում
 Աւ ու կարմիր վզկապներով:

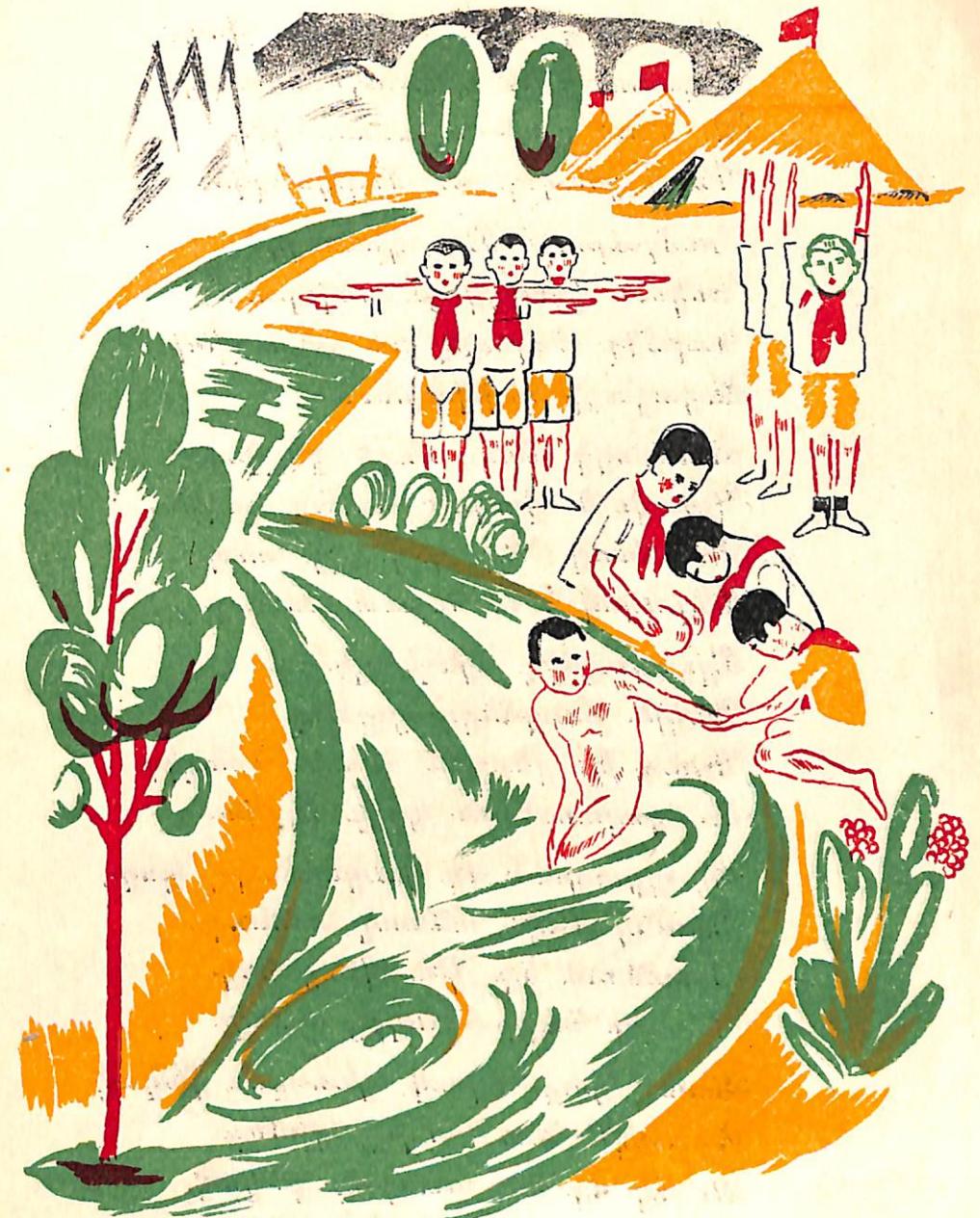
 Ուրախ, զվարթ յերգերի տակ
 Նրանք գնում են դեպի ճամբար...
 Շարժվում ե մի մեծ բանակ
 Վոսկեծփուն արտի նման:

 Առաջից մի ժիր պիոներ,
 Դրոշակը բարձր պարզած,
 Քայլում եր հաղթ ու անվեհեր,
 Արևի շեկ փայլը գրկած:

 Ճանապարհի յերկու կողմից
 Վոսկեփրփուր արտերը-ծով
 Որորվում են քամու հովից
 Ու մեղմ խոսում փոփոցով:

 Պիոներական վաշտը զվարթ,
 Շուրթերում յերգ, կրծքերին—վարդ,
 Անցան արտեր, սարեր քարտ
 Ու կանգ տռան գետակի մոտ:

 Ու եղ բարակ ջրի ափին
 Մանուկները ճամբար կապին,
 Յեվ շտաբի բաց ճակատում
 Կարմիր դրոշն եր հուրիբատում:

Վեր են կենում ամեն որ վազ,
 Լողանում են գետակում պաղ,
 Ու ենտեղից—աշխատանքի,
 Դեպի խաղեր ու մարզանքի:
 Ճամբարում մեր պիոները
 Տոկուն կյանքի յե սովորում,
 Կարմիր մարտիկ նա պիտ լինի
 Ապագայի կոփմանը:

Ճամբարի մոտ, սարի փեշին
 Գյուղն ե փռված ծուխը դոշին,
 Ու, ժամի ծեր զողանջի տեղ,
 Սերմղտիչն ե հնչում ենաեղ:

Արշալույսից մինչև գիշեր
 Դեղին խուրձերը ցորենի
 Գյուղ են բերում հեռու հանդից
 Ու դարսում են կալի միջին:
 Եղ գյուղում մի խեղճ մարդ կար,
 Անունը Սեթ, մենակ, անձար,
 Մտածում եր, թե վոնց անի,
 Վոր իր հացը հանդից տանի:

Շատ միտք արավ, դես-դեն ընկավ,
 Կուլակին նա չուզեց դիմել,
 Ու մի որ նա ճամբար յեկավ—
 Խնդրեց՝ իրեն մի ճար աներ:

— Քյասիք մարդ եմ, խեղճ ու մենակ,
 Վոչ յեզ ունեմ, վոչ ել բատրակ,
 Ոգնեցեք ինձ, հացըս քաղեմ,
 Քանի շուտ ե—հանդից տանեմ։
 Մի որ յելան ամբողջ կազմով,
 Սեթի արտը շուտ քաղեցին,
 Սերմը զրտին մեքենայով,
 Կալի միջից տուն բերեցին։
 Ուրախացավ Սեթը սրտում՝
 Ես ինչ բաղդ եր իրեն ժպտաց,
 Ել չի մնա խեղճ ու տրտում,
 Զմռանն ունի մի կտոր հայ։
 — Վայ, ձեր հոգուն մատաղ, բալեք,
 Ձեր կյանքում սև որ չ'տեսնեք,
 Եղ ձեր ջահել թափ ու հալով
 Չը թողեցիք տունըս լալով։
 Ու պիոներ աղջկա հետ,
 Կալի միջին՝ ջահել դառած,
 Պար ե թոշում ծերուկը Սեթ,
 Փափախը ծուռ գլխին դրած։
 Իսկ կտուրի ծայրին կանգնած
 Գյուղի շար գեվ՝ կուլակ Մակին
 Աչքի տակով նայում ե ցած,
 Քիչ ե մնում, վոր տրբաքի։

Ու ամեն որ, որքա հովին
Ճամբար յեկած հերոսներին
Հյուր են գալիս գյուղում յեղած
Մաճկալ, հոտաղ ու խաշնարած:

Տես, մեկի հետ զրուցում են,
Լենին պապի մասին պատմում.
Իսկ մյուսին ուսուցում են
Մեր պայքարը վողջ աշխարհում:

Ենտեղ, կանաչ ծառի տակին,
Կիկկայան են բացել հանգում,
Ու եղ գյուղի տղաներին,
Դիր-կարդալ են սովորեցնում:

Գյուղի կայտառ մանուկներից,
Կողվարները խմբեր կազմում,
Կոփում են այդ ծառիկներից
Մի նոր բանակ կամաց-կամաց:

Պիոներներ, պատրաստ յեղեք,
Գալիք մարտում տոկուն, զգաստ,
Խորհրդների կանչին, կառչեք...
— Մենք միշտ պատրաստ,
մենք միշտ պատրաստ:

ԳԻԱԾ՝ 50 ԿՈԴ.

202-

6854

АШПАЛ
В ЛАГЕРЯХ
ГИЗ ССРА ЭРИВАНЬ

19